

PRZEORYWAĆ (1) *vb impf*

e oraz o *prawdopodobnie jasne* (tak w *przeorać*); a *jasne*.

inf przeorywać. ◇ [*praes 1 sg* przeorywam. ◇ *3 pl* przeorywają. ◇ *part praes act* przeorywając.]

Sł stp brak, Cn notuje, Linde bez cytatu s.v. przeorać.

Orac, zaorywać; arare, arationem per transversum iterare, aratione renovare, aratro in obliquum perrumpere a. subvertere, iterare, novare, offringere, repastinare, tertiare Cn: [Ostatek włók pustych [...], z których nieco niektórzy gburzy przeorywają i dają z nich czwarty snop, kiedy sięją. LustrPom 109; Przeorzę et przeorywam/ Aro, proscindo, effringo, repastino. Volck Ttt4v.]

[*Fraza: »wolałby był ugor przeorywać« [o czyjejs ciężkiej, nieprzyjemnej sytuacji]:* Ták ná ieden fzytych záuwsze łtarcá zrzeniálego Prowádził Iezuitá/ iuz wywifzálego. Niešporo mu fię było z tey toni dobywác/ Wolałby był tym czáfem vgor przeorywác. *ŁaszczPogrom 18.*]

Szereg: »przeorywać, włoczyć«: Przeorywác/ włoczyć/ wedle proporcyei GostGosp 156.

[*Przen:*

Zwrot: »aż do kości przeorywać«: Gdy tego niechciał czynić [tj. oddać czci bogom]/ [...] zawieść go/ y ciało iego drápác żelázmi rofkazał/ prowadzono zagony po oney roli Bożey/ álz do kości przeorywáiąc SkarŻyw 144.]

Formacje współrdzenne cf ORAC.

Cf PRZEORYWANIE